

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 145.

Solgte Session.

62de Møde.

Lørdagen den 12te Januar Kl. 1.

(Forfat.)

Det af Indenrigsministeren til § 8 stillede Endringsforslag fattes først under Forhandling.

Indenrigsministeren ad interim: Jeg seer mig dog nødsaget til endnu engang at bringe dette Spørgsmaal under Forhandling, om man vil ubelukke Gaver. Ved Gaver kommer man let til at tænke paa saadanne milde Udgifter til Trængende, som maaskee ellers let vilde falde det offentlige Fattigvæsen til Byrde, men der er jo Gaver, som have et langt betydligere Omfang og som støtte sig til ganske andre Forhold. Man kunde meget godt tænke sig, at en rig Mand giver sin Søn en aarlig Understøttelse af nogle Tusinde Rigsdaler. Der er heller ingen skarp Grænse mellem Gaver og Foræring. Alt, hvad der kan gives bort til Foræring, kan ligeledes henhøre under Begrebet Gaver. Hvad der hører under Begrebet Drillepenge eller Nyttearsdonceurer, har ligeledes mere eller mindre Charakteren af Gaver. Efter min Overbeviisning vil man derfor ved at sætte denne Bestemmelse ud af Loven bære sig en heel Række af store Vanfæligheder, og jeg maatte derfor anbefale Bestemmelsens Optagelse; jeg vil forfølge Optagelsen af disse Ord, saalænge jeg kan; paa ethvert Trin af Sagen, hvor jeg kan komme til at faae dem ind, vil jeg søge at faae dem fatte ind.

Ordføreren (Behmann): Med Hensyn til den sidste Ytring af den høitærede Minister skal jeg bringe i Erindring, at Ordet „Gaver“ ikke stod i det af ham i sin Tid forelagte Lovudkast, saa at den overordentlig store Interesse, han har derfor, i alt Fald er noget Nyt idag; men iøvrigt skal jeg være villig til at indrømme, at Sagen stiller sig noget anderledes, efterat Ordet er kommet ind og derpaa atter er gaaet ud, og det var derfor ikke uden Tvivl, at jeg under forrige Behandling udtalte den Mening, at det havde været ønskeligt, at det aldrig var kommet ind; thi saa vilde det have fundet sig af sig selv, at hvad der af Gaver med Rette bør medtages under Beskatning, ogsaa vilde blive medtaget, uden at man vilde have udstrakt det til Ting, hvor det kunde vække Betænkelighed. Men jeg maa, som sagt, indrømme, at Sagen stiller sig anderledes, naar Ordet, efter engang at være optaget, ubelades, og jeg indskrænke mig derfor sidst som Ordfører til at henstille til Thingets Afgjørelse, hvad der fra Udvalgets Side blev bemærket om Udskiftelsen. Efter den Vægt, som den ærede Minister lægger derpaa, kan jeg for mit personlige Vedkommende, i Overensstemmelse med, hvad jeg i Udvalget har anført, ikke Andet end stemme for, at „Gaver“ igjen indfattes.

M. P. Bruun: Jeg kan ogsaa være af den Mening, at det maaskee havde været heldigere, om Begrebet slet ikke var kommet ind. I saa Fald vilde man vistnok ved Skatte ligningen være gaaet frem paa samme Maade som hidtil ved Ligningen af Hjælpeafgiften. Det